Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tis conquassari. nec carnalium fratrum exemplis. nec ppe sta
gnatis segnitia timibare. Sunt enim qui etiam uerbis negant
ihm esse filium di. quales multi fuisse pdunt eo ipso tempore
quo hec scribebat IOHANNES. Sed tamen quicumque uerbis et fa
ctis negant. Unde bene qnam ait. quicumque confessus fuerit quo
ihc est filius di. ds in eo manet et ipse in eo. ipse paulo supis
dicit. si diligamus inuicem ds in nobis manet. profecto insinuans
quia qsq; dilectionem in fris habet. ille uere ihm di esse filium te
stat. Et nos cognouimus et credidimus karitatem quam habet ds
in nobis. quia uidelicet eum habere unicum noluit esse unicum.
ut fris haberet adoptauit illi qem illo possiderent uitam eter
nam. Ds karitas est. Iam dixit illud supius. ecce iterum dicit.
Ampli ubi non potuit caritas commendari. quam ut diceret ds.
forte munus di contemptuius erat. numqd et dm contempnis.
Et qui manet in karitate. in do manet et ds in eo. Vicissim
in se habitant. qem tenet et qem tenet. Habitas in do. sed ut con
tineat ne cadas. quia sic de ipsa caritate apls dicit. kari
tas numquam cadit. Quomodo cadit quam continet ds. Et in
hoc pfecta est karitas nobiscum. ut fiduciam habeamus in die iu
dicii. Dicit quomodo se pbet unusqsq; quantum in illo pfece
rit. Unusqs fiduciam habet in die iudicii. pfecta est in illo ka
ritas. id est habere fiduciam in die iudicii. Non timere ne
veniat dies iudicii. Cum enim quis primo ad pentendum se de
malefactis conuertere incepit timere diem iudicii. ne inde
licet apparente iusto iudice ipse dampnetur iniustus. Ce
ssiu u bone conuersationis animatus discet non timere qd
timebat. sed potius optare ut veniat ille desideratus eum

Cognouimus qa ihc est filius di. et qa pat misit eum saluatorem mundi.
et credidimus karitatem q. habet ds in nobis.